

ลิลิตพระลอ

โคลง ๔ เมื่อนั้นสองราชโอรส	ธิดา
๑ สองอยู่คู่คอยหนา	ท่านไท่
พินางรินโรยรา	ข้าไป มาเลย
รักเร่งวานไปให้	ปู่เจ้าเราเตือน ฯ

๑ ข้าไปเตือนปู่เจ้า	จอมผา แม่ฮา
ปู่ว่าพระลอมมา	ผิงน้ำ
กาหลงฝ่ายแดนเรา	ชาคร่ำ ครวญนา
มาจะให้ไปซ้ำ	ซักท้าวเสด็จพลัน ฯ

๑ ปู่กระสัดถึงไก่ไพรพฤกษ์ ปู่ล่าฤกษ์ไก่ไก่ก็มา บรู๊ก็
 คณาก้ห่ม ปู่เลือกไก่ตัวงาม ทรงทรมไวยทรมแรง สร้อย
 แสงแสงพราย ขนเขียวลายยับ บีกสลับเบญจรงค์ เสียมลาย
 * หงส์สิบบาท* ขอบตาชาตพริ้ง ถึงคลังหงอนพรายพรรณ
 ขันขานเสียงเอาใจ เทียงอนไสสีระรอง สองท้าวเทียม
 นพมาศ เพียงฉลุชาคทรวงก็ ปู่ก็ใช้ผิงแก่ไก่ ไก่แก้วไซร์
 บมิกลัว ขุกผกหัวองอาจ ผาคผันตีปีกบ้อง ร้องเรื่อยเฉื่อย
 ฉาตฉาน เสียงขันขานแจ้วแจ้ว ปู่ก็สั่งแล้วทุกประการ
 มินานผาคโฉนผยอง ลงโดยคลองบึง ครันถับถึงพระเถืองล่อ

* สมุทไทยทุกฉบับเขียนว่า "หงส์สิบบาท" ส่วนพจนานุกรม
 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๔๕๑ ว่า "หงส์บาท" และ
 อธิบายว่า "สี่คล้ายเทาหงส์ คือสีแดงปนเหลือง, สีแดงเรื่อ
 หรือสีแสดกว่า"